

Direkte dialog virker

Af formand Ole Nielsen, SIFA (Samvirkende Idrætsforeninger i Aalborg)

Arbejdstitlen til dette debatindlæg – ”Direkte dialog virker” – kom til mig, da jeg for nylig deltog i SIFAs årligt tilbagevendende budgetmøde med det politiske niveau i Aalborg.

Da vi gennemførte arrangementet i 2025, var det med deltagelse af såvel samtlige partier repræsenteret i byrådet som håbefulde kandiderende partier, der vanen tro overgik hinanden i at love idrætten alt muligt. Fra flere og større haller og højere aktivitetstilskud til noget nær medvind på cykelstierne.

I det lys var det betragteligt mere konstruktivt at være til årets budgetdebat, som havde deltagelse af Aalborgs borgmester Lasse Frimand Jensen (S) og Klima-, Kultur- og Sundhedsrådmand Jan Nymark Rose Thaysen (V). Det var tydeligt, at de begge var frie af sidste års overbudsræs og nu så at sige har taget løbeskoene på for at finde samme retning og brugbare løsninger, når det gælder idrættens vel og vel.

Jeg glædede mig over, at vi mødte to toppolitikere, der tydeligvis anerkender idrætten og dens betydning i lokalsamfundet – eller med borgmesterens ord: Idræt er også velfærd og skal ses i relation til andre velfærdsområder.

Det leder mig til udsagnet ”Direkte dialog virker”, som jeg håber og tror er gældende for idrætten over det meste af Danmark. Vi er nu en god bid på den anden side af valgkampen og i fuld gang med det, der i virkeligheden er det allermest interessante: Årene mellem valgene.

Det er nu – og i hvert fald næste år og næste år igen – at der er reelle muligheder for at møde virkeligt lyttende politikere, der er åbne for dialog med idrætten. Og som nok så væsentligt har forståelse for hinandens synspunkter og vilje til at finde brugbare kompromiser. Her på den anden side af konstitueringen er det ikke nødvendigvis de største og mest overskriftskabende dagsordener, der præger billedet, men alle de ofte små og halvstore brikker, der får hverdagen til at spille lidt bedre ude i klubberne. Og som tilsammen ofte ender med at være mindst lige så vigtige.

Undervejs i debatten var der adskillige steder, hvor de to politikere kunne nå til enighed. Ikke sådan at forstå, at de på stedet traf afgørelser, men det var godt at høre, at de begge gerne ville tage idrættens synspunkt med hjem til deres partifæller og arbejde på at realisere dem i budgetforhandlingerne. Uanset om der var tale om regulering af aktivitetstilskuddet pr. medlem, så det øges i takt med medlemstilvæksten, muligheden for indførelse af fripas til medlemskab for især udsatte børn og unge, optimal udnyttelse af kommunens halfaciliteter eller nye innovative aktiviteter i offentligt-privat partnerskab. **Idrættens ønsker om etablering af ny halkapacitet i bydele med særligt behov er også med i de politiske overvejelser.**

Naturligvis handlede arrangementet i høj grad om debat mellem politikere og idrætsrepræsentanter. Men – og der fristes jeg til at sige: Nok så væsentligt – var der også rig

anledning til individuelle drøftelser mellem politikerne, fritidsforvaltningens embedsmænd og repræsentanter for klubberne.

Det er netop her, at et idrætssamvirke som SIFA giver mening: Som den part, der kan facilitere det frugtbare møde mellem idræt, politikere og kommunal administration. Sikre den virkningsfulde dialog. Og fremme, at frivillige ledere møder hinanden, udveksler erfaringer og i fællesskab tydeliggør idrættens ønsker over for kommunen.

Jeg tror, at mange idrætssamvirker og -foreninger landet over kan genkende det billede, jeg her tegner. Og at de ligesom jeg holder vejret, mens politikerne de kommende uger kaster sig ud i den afgørende del af arbejdet med at få de kommunale budgetter til at falde på plads.

En lille krølle på historien: Idrættens rådmand opfordrede på mødet til, at vi selv medvirker til i endnu højere grad at "italesætte værdien af idrætten" og derigennem give den en større plads i budgettet. Det er klar snak – og SIFA skal nok skubbe på. I direkte dialog.